

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 506. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm1884/facsimile.pdf (tilgået 28. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

450 506 451

inde, saaledes er der en Finbed i hendes hele Opførsel og en Strøm paa hendes Læber, som slet ikke spores hos *Higelaks Dronning*, men tyder hen paa overlegen Dannelsæ. Hertil kommer, at efter *Icelandic Sagas* skal Kong *Rœ* havt endocet at bestille i *Bretland* (Wales og Cumbreland) og have faaet sin *Dronning* derfra, som de kaldte *Ogn* eller *Augn*, der netop opgaaer paa *Jydsk* betyder den *Fremmede*.* og naar saa er, opgaaer der et mærkeligt Lys saavel over hendes Finbed som over hendes poetiske Navn, thi at de gaule *Britter* i det *Sjette Aarhundrede* havde mere *Dannelsæ* end *Nordboerne*, ved man, og han kunde godt være en Konge-Datter og dog, som sanget i Krig, kaldes den *Vælske Pige* eller *Slavinde*.

Vi komme nu til *Skilfingerne*, som i Drapen blærlig er Navnet paa den *Svenske* Herrestamme, der ellers i vore Sagt kaldes *Ynglinger*, men *Skilfing*-Navnet var os dog ei ganske ubeklædt, men bruges meget mere i et af de *Eddiske* Digte vist istedefor *Ynglinger*,** og efter *Bjornvils-Drapen* at slutte, hvor *Hrodgar* kaldes *Yngve-Drotten*,*** synes „*Ynglinger*“ mere at have været et Værdigheds end et Stam-Navn. At vi nu ogsaa i *Skilfingerne* *Other* og *Adils* let kan opdage *Ottar Vendellrage* og den bekendte *Adils*, som

* Suhms Danmarks-Historie 1.312. Molbechs Danske Dialect-Lexicon S. 2.

**) *Hyndla* Sang Str. X. og XV., hvor *Skilfingerne* navnes som En af Nurdens Konge-Stammer, medens *Ynglinger* paa sidste Sted synes indsmuglet for *Ylinger*.

***) Hos Khl. v. 2082 og 2638 endor. *frea*, *ingwina*, hvor det maa betyde „Hinden“ eller Kongens *Husfolk*.

452 507 453

var *Rolv* Samtidige, er alt bemerket, og da den *Svenske* Oldtid er mørk, underer det mig slet ikke, at *Ongentho*, *Onela* og *Eanmund* er os aldeles ubekendte, men dog er det muligt, at *Svenske Skjæde* og *Oldgranskere* kan gjøre Opdagelser, thi Enhver har bedst Øje for sit Eget, naar han kun vil bruge det. Især til deres Brug vil jeg da kun, som Drapens gamle Beklædter, give et Par Vink, og da først om *Viglags* Fader *Vigsten* (*Wihstan*), der paa et Sted synes kaldt en *Skilfing*,* men max dog, saavel som hans Søn, være en *Vægmunding*. Hans *Skilfing*-Byrd synes nemlig et andet Sted bekræftet, men det er et Blendværk, thi det var ikke til sin Brodersøn *Eanmund*, *Others* Broder. *Onela* gav Jette-Sværdet, men til hans Banemand *Vigsten*, og Skjolden findes det netop mærkeligt, at *Onela* ikke brød sig mere om sin Brodersøns Død.**) Grunden har imidlertid sagtens været den, at *Other* og siden hans Søn *Eanmund* har villet herske alene, og deres Brødre *Onela* og *Eadgils* har derfor gjort fælles Sag mod den Sidste, og kaldt *Gotherne* til Hjælp, som da under *Vigstens* Auførsel gjorde rask Arbeide og fik Løn derefter. Det Andet gjælder *Onela* alene, som vist pas en Maade er blevet halsdræget i den Linie, der skulde mældt os hans Giftermål med Kong *Rœs* Syster, som man klarlig seer, tegtede en *Skilfing*. Endnu et tredie Vink vilde jeg nok give om, at det

*) Hos Khl. v. 5202, hvor jeg fremmoder et Par Linier er fuldet ud, skjænder man intet Hul seer.

**) Hos Khl. v. 5217—35, hvor man især skal legge Mærke til, at „him“ v. 5229 maa gæze på *Banemanden*. *Onela* Broderskab med *Other* see v. 5059.

33*

ingenlunde er *Hædkyns* Enke, der, ved *Ongenthjov* bliver Moder til *Other* og *Oncla*, men at det snarere er denne alenævnte Gunnild Kongemoder, som giver den Gothiske Dronning sin Rest, da *Ongenthjov* har fældet Kongen; men Drapen er på dette Sted saa mørk, at man maa tage sig vel i Agt, naar man si skal løbe vildt, og med den Bemærkning vil jeg standse.*)

At nu Drapens *Vylfinger* er vore hjemlige Sagens *Ylfinger*, trivler Ingen om, men ogsaa her høre vi saa lidt om dem, at vi deraf egenlig kun lære, de *ikke*, som man paa en daarlig Hjemmel har gjort, man forblændes med *Volsungerne*.**) Ventelig er det ogsaa dem, *Vids-sids-Maal* mener med sine *Vulfinger*, og da de der faae en *Hieln* til Konge, kommer man til at tænke paa *Hilmingerne*, til hvem *Hrodgars* Dronning etsteds henføres,***) men det er for løs en Gætning til at forfølges. Jeg tænker ellers, at *Vifingerne* har hørt til *Norge*, ligesom *Skilfingerne* til *Sverrig* og *Skjoldum-gerne* til *Daumark*.†)

Om *Volsungerne* findes vel heller ikke Meget i Bjovulfs-Drape, men dog har den først givet os det rette Navn paa deres Stamflader *Volse* (Wulse), ††) og lærer os, at *Volsungens* Drage-Kamp var netop i det

*) Hos Kbh. v. 5855—60, hvor man især maa lægge Mærke til, at „ahreut“ altid i Drapen bruges som *Drap*, thi *Ongentjov* kunde dog ikke først dræbe Dronningen og siden have *Other* og *Oncla* med hende.

**) Hos Kbh. v. 916 og 936.

***) Hos Kbh. v. 1234 ides *Helminga*.

†) Vil man se det Tænke udført, findes det i min „Nordens Mythologi“ fra 1822, S. 506—82.

††) Hos Kbh. v. 1747 og 1767.

